

? NOI

NOI suntem cei mai NOI dintre
cei NOI, căci suntem NOI!
Răspunsul este doar ... NOI!

Revista Liceului Teoretic Sănnicolau-Mare

Motto (Sofism):

Ics: - Nașterea noastră nu a adus nici cel mai mic câștig Universului.

Igrec: - Soarta noastră nu-i va micșora cu nimic, nici intensitatea nici splendoarea.

Zet: - Așadar, nu ne rămâne decât să mai scriem din, cu, și... despre NOI, pentru că cititorii noștri sunt „mai inteligenți” decât ai lor!

SUMAR:

➤ „Declarație de principii”

➤ MINIMA MORALIA

➤ MICRO-EPOPEE

➤ MOMENT POETIC

➤ Omenirea... încotro?

➤ Parapoveste

➤ Sfaturi utile!!!

➤ Muzica

➤ **Sport**

➤ DIVERSE

Rebus

Perle

Să fie pe
placul
tuturor!

S-o
cheme
NOI!

Să aibă
parte de o
viață
lungă!

Numărul 1, decembrie 2000

Cine suntem și ce vrem NOI? (Declarație de principii)

Câțiva tineri, aflați în lungul drum al întoarcerii de la școală spre casă, deși aveau capul „doldora” de științe, cunoștințe, griji și angoase, pe stradă, ca mai toată lumea care „n-are ce face”, tot bombănind și flecărind, așteptau și ei să se întâmple ceva. CEVA, ceva s-a și întâmplat, după cum veți observa, drept pentru care acești tineri „N”, „O” și „I” și-au abandonat pentru puțin timp, dreapta cale, luând-o „de-a oarba”, prin „oraș”, să întrebe, la o „sporoavă”, dacă nu cumva a scormonit și ispitit și pe alții... pofta de un „ziar”.

Cum tot elevul intrase la idei, cu chin, cu vai, în consens, până la urmă, ... s-a găsit unul dispus a-și lua condeiul în mână, altul să ticluiască, doi-trei să scribălească, patru-cinci să tipărească..., unul să șefească, alții să brămburească, iar restul, să chiulească – ce mai tura-vura, așa, pornind de la o idee, ușor, s-a născut trupa de „gazetari”. Și cum, fiecare început are ceva romantic, ei toți s-au declarat a fi NOI, vrând să demonstreze că sunt. Aflând despre NOI, și alții au venit, unul câte unul, așezându-se unde le era locul. Nici unul din „coechipierii” NOI nu a mai scris nimic până atunci decât lucrări de control, teze, ... jurnale de pubertate, formulare cec, bilețele în ușă, motivări, și... frunze de tăiat la câini, doar unul ce mai încropise, pe la ore, și din când în când, niscaiva „opere” în dulcele stil clasic. Astfel, de la vorbă... s-a ajuns la faptă! Acum, „existând”, trebuia să ne depășim condiția și să devenim, - ad hoc – gazetari. Ușor de zis, greu de înfăptuit! Singura piedică nu era de ordin formal: nu numai că nu eram destui pentru gazetă, dar, pe deasupra, nici nu știam prea bine ce și cum trebuie să facem spre a ne pune ideile în fapte.

Așa că, măcinați de scepticism, am pornit, totuși, în căutarea acelora care să ni se asocieze spre a ne îndruma și ajuta în primii pași. Au răspuns cu gentilețe ofertei noastre, subscriind la „ideea” gazetei, lăsându-se coptați în arca noastră, doi dascăli mai mari, mai pricepuți și mai slobozi decât NOI. Le mulțumim respectuos pentru osârdie și pentru faptul că străbat, alături de NOI, pe această anevoioasă cale și-i asigurăm că NOI nu ne vom abate de la principiile noastre pe care le-am statuat, împreună cu dâșzii, rămânând fideli principiilor și consecvenți conduitei postulate. Cum ceea ce am pus la cale se vrea a fi prin noi o insurecție împotriva multor „tare” și o resurecție și a unor calități, înclinăm să credem că n-a fost o întâmplare faptul că ne-am legalizat la 1 decembrie a.c. tocmai de ziua noastră națională.

Firul conducător al inimoasei echipe de combatanți din „pășunea” liceului este precizat de statutul nostru „Întru deșteptarea sufletului și ascutirea minții”, din care spicuim: „...promovarea spiritului critic, a autonomiei în judecățile de valoare, încurajarea gustului estetic, receptarea frumosului artistic, fortificarea minții pentru a contracara vulnerabilitatea persoanei față de manipulare... spre o eradicare a „morbului” colectiv...; aceasta, deoarece, ne ghidăm după sloganul „cu cât suntem mai mulți... cu atât devenim mai culți!!!” (dăm, astfel, una din explicațiile „simplului” nostru titlu).

În aceeași săptămână a mării „treziri” naționale și – ironia sau voia sorții – a sfântului post al Crăciunului, un judecător, nu lipsit de simțul umorului, a emis sentința de recunoaștere a personalității juridice a jurnalului „?NOI”.

Mult mai mult decât recunoașterea formală, a contat pentru noi „brânciul de biște” pe care ni l-au transmis, din străinătate, colegii de breaslă ai ziarului VOI, prin salutul încurajator: „Vă urăm mult succes și viață lungă! Spre NOI – de la VOI!”.

Și brusc, „?NOI” a devenit un fapt. Dorim să se transforme într-un fenomen care, ca orice fenomen, va dispărea, poate, într-o zi. Însă ziua aceea ne vom strădui s-o ținem cât mai departe de NOI și de VOI.

Redacția „?NOI”

În al spiritelor Dom
Zei s-adunară,
Indignați de-un cânt afon
Ce muzele-l cântară.
Trimiseră pe Leptian
Ce bun sportiv era
Ca fugând pân' pe Pământ
Amendă să le dea.
Plecă atletu-ndată
Purtat de ploi și vânt
Și cât ai zice panteon
Ajunse pe Pământ.
„BUNĂ ZIUA” – spuse el
Când da de muritori.
Dar ei și-așa secați de fel
Erau cu capu-n nori.
- „Cum bine știți, sunt Leptian
Și muzele le caut!”
- „Nu le-am trăda nici de-ai fi Pan
Și ai cânta la flaut.”
- „Oameni proști, amicul Pan

Pe nai este axat.”
- „Asta fu', căci de un timp
S-a reprofilat”.
- „O, voi, ființe de nimic,
Sfidați divina lege?
Și-ndrăzniți a-nfrunta
Pe-al Cosmosului rege?
O, preamărite, Ioves,
Atotcunoscător,
Privește cum sfidare
Nutrește-al tău popor!”
Văzând vorbele sale
Lipsite de ecou,
În ceruri se întoarse
Jignit, al nost' erou.
Ajunse-n Domu-i sacru
Precum barca la mal,
Unde Ioves sta în tihnă,
Pe tronul-i de opal.
„Privit-am omenirea
Și nu-mi venea a crede.

C-a mea învățătură
În neant se pierde.
Pe Margas jur acumă
Că îi voi osândi
În ale științei flăcări
Cu toții vor sfârși!”
Trimise Ioves soli
Pe zei îi convocară
Și în spirit unanim
Hotărâre luară.
Și-au propus ca trup uman
Să ia și să coboare
Pe-o cetate, pe Pământ
Spre a răspândi teroare.
Astfel forța cerească
A zeilor pleiadă
Coborî silențios
Pe mica Liceadă.
(va urma)
(Prometeus)

PERLE

Din perlele profesorilor

„Ori să se revizuiască primesc!
Dar să nu se schimbe nimica;
ori să nu se revizuiască primesc!
Dar atunci să se schimbe pe ici,
pe colo, și anume, în punctele...
esențiale...” (I. L. Caragiale)

1. Iarăși observăm că nu observăm nimic.
2. Vezi că mă ridic și când mă scol și vin la tine...
3. Liceul nu-i obligatoriu!
4. Dacă vreți să vă distrați, eu vă invit afara.
5. S-a schimbat modificarea.
6. Recitesc problema încă o dată.

Din perlele elevilor

Onorabilu' și venerabilu' nostru coleg
de suferință este, care va să zică,
capabil dom'le, de inovațiuni lexicale;
înțelegeți care cum vine vorba!

1. Perimetrul dreptunghiului este egal cu 45 °
2. Ion Creangă are nume de țaran!
3. Efectul de seră face bine Pământului
4. Ludovic al XIV-lea avea tot ce-i dorea buricul.
5. Epoca modernă e mai catolică decât Papa.
6. Până la urmă, V. Alecsandri a fost un țaran.

(NOI)

noaptea

Noaptea,
Peste străzi cădea,
Lăsând frigul să mă cuprindă.
Încălzește-mi sufletul,
Te rog,
Încălzește-mi sufletul!...
Cu inima ta.
Noaptea,
Peste case se lăsa
Lăsând întunericul să mă acopere,
Luminează-mi sufletul,
Te rog,
Luminează-mi sufletul!...
Cu inocența ta.
Noaptea,
Peste pământ cobora
Lăsând ura să mă împresoare.
Mântuiește-mi sufletul
Te rog,
Mântuiește-mi sufletul!...
Cu iubirea ta.

Tăcută și pustie,
Umbra se furișează
Și umblă nevăzut
Pe străzile mizere.

Lumina dezarmantă
Tributul ei și-l cere
Și umbra se topește
Spre alte emisfere.

De mii de ani încoace
Ea este nevoită
Să parcurgă traseul
Opac și obsedant.

Tristă și abătută
Brutal stigmatizat
Umbra se furișează
Obsedant...

Lombardo

în sufletul meu

amintiri de demult

În fața ta acum
Trecutul ți se arată
Și lacrimile-amare
Ochii tăi triști îneacă.

Depart este zarea
Și nu o poți atinge
Căci gândul ți-e departe,
Trecut în amintire.

Privești spre nicăieri
Și gându-ți umblă aiurea
Visezi la alte vremi,
Trecute-n altă lume.

Mia

E toamnă în sufletul meu
Și cad încet, spre infinit, lacrimi veștejite.
E toamnă în sufletul meu cu un covor de frunze-
ngălbenite.

E un parc trist în sufletul meu
Doi tineri plâng și-mpart tăcerea împreună.
E un parc trist în sufletul meu
Frământarea buzelor lor în pustiul meu răsună.

De când nu mai suntem doi, tu și eu,
E toamnă tristă în parcul sufletului meu!

Laczo Andreea

RETORIC

De ce? Întreb și nimeni
 nu-mi răspunde...
 De ce... tot spun și timpul
 totuși curge...
 Așa... răspund ei toți...
 privind la mine...
 Așa... spun ei dar mie
 nu-mi convine!

Mia

da, doamne...

Vremurile pleacă, vremurile vin,
 Totul e rutină și totul e un chin...
 Speranța însăși moare, căci timpul o omoară,
 Și nimeni nu te ajută, și te transformi în fiară.

Ucisă ți-e speranța
 Încrederea-i pe moarte,
 Și simți cum totul în tine
 Încet cu-ncetul moare.

Dar îngerii coboară
 Și sufletu-ți învie,
 Speranța reapare
 Și vrei să fie bine.

Mia

Un trist tablou se-nfățișează
 În toamna cea însângerată
 Din trupul meu încet se scurge
 Viața toată.

Aș da orice s-opresc monotonia
 Și să rup lanțurile care mă sugrum
 Privesc afară, ploaie, fum,
 Și simt cum mă zdrobește agonia.

De fapt la asta se rezumă totul,
 O agonie și-un delir continuu

Iar ura mă izbește-n față,
 Total, debusolant, asiduu.

Plouă încet,
 Întinderile cenușii se lasă noaptea,
 Amurgul este greu și violet
 M-așteaptă moartea.

Lombardo

MORBIDITATE

Stau, în propriul meu mormânt
 Obosit de toți
 Și toate, pentru mine sunt
 Doar pleavă-n vânt.

Căldura propriului sicriu
 O simt doar eu
 Și chiar de totul e pustiu,
 Eu râd mereu.

Iubesc tăcerea ce m-apasă,
 Dar nu mă doare,
 Căci am, a morții coasă!
 La picioare.

Martinică Ciprian

ÎNTEBAREA

Putea-va oare
 sufletul meu de „ateu”
 să cuprind măcar întrebarea:
 „Unde se-ascunde Dumnezeu?”
 Simțind cum fiorii
 lipsei de cunoaștere divină
 trec prin trupul meu și mă părăsesc,
 răspunsul la-ntrebare îl găsesc:
 „În sufletul meu!!!”...
 Aici...
 doar aici eu îl găsesc pe Dumnezeu.

Iov

Despre cărți bune... și cărți proaste!

Suntem siguri că fiecare dintre voi are acasă o mini bibliotecă (dacă nu una mare). Toți știm că, pe lângă faptul că sunt obiecte de decor pentru biblioteci, cărțile mai au un rol: acela de a fi citite. Când intrăm în cameră și dăm cu ochii de acel dulap cu rafturi, pe care sunt așezate, în mod ordonat, în general, cărțile, ne amintim c-ar cam trebui să ne apucăm și noi de vreuna dintre ele.

Dar, de obicei, așa cum vine, așa de repede ne și părăsește, cheful de a citi.

Totuși, câteodată, suntem nevoiți să ne înfrângem lenea și să luăm din acea sumedenie de cărți, una, peste care să trecem, pagină cu pagină, până o finalizăm. Și cât de bine ne simțim, când ne dăm seama că am reușit și noi să citim acel tom!

Bine-nțeles, că până a termina o carte, mai ales din aceea care nu ne trezește nici un fel de interes, și, care ne este recomandată la școală de vreun profesor, ea trece prin diferite locuri, de pe birou până prin baie, bucătărie, sub pat, pe unde o lăsăm, intenționat sau nu, pentru a scăpa de ea, pentru a nu o mai vedea. Unele cărți, cunoscute sub diferite titluri, gen: „Fascinație”, „Scandaluri intime”, „Imaginea din oglindă” – reunite sub numele de „best seller” – sunt frumos aranjate în vitrina cu rafturi, după ce au fost citite, cu interes, desigur.

Există, însă, pe lângă acestea, și lucrări, pe care alții le consideră „opere” de calitate, scrise de autori celebri, care, însă, pentru alții sunt doar niște scriitori precum: Kant, Schiller, Goethe, Balzac, Dante, Shakespeare – dar, și din literatura noastră, – C. Petrescu, L. Rebreanu, I. Slavici, M. Eminescu, L. Blaga, M. Preda.

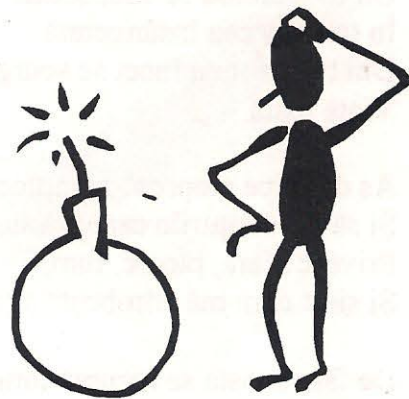
Nu...! Nu vă speriați! Nu vă obligați nimeni să le citiți. În fond – și la urma urmei – nu vă alegeți de pe urma lor mai cu nimic, doar cu o „inteligență” sporită și cu o cultură mai vastă. Totuși, cu toate că aceste lucrări nu oferă „experiență de viață”, se găsesc unii care să fie pasionați de astfel de opere, cărora să le placă într-adevăr să răsfoiască, sau chiar să citească amănunțit acele cărți cu sute sau mii de pagini, care pentru alții par interminabile și plictisitoare. Dar, și ce dacă unii dintre colegii noștri citesc? Să-i lăsăm pe ei să se ocupe de lucrări ale lui Vergilius, Homer... doar Sandra Brown e un „geniu”, nu se compară cu cei menționați mai sus... cărțile celelalte sunt pentru „tocilari”, nu pentru copii deștepți ca noi!

Atunci, citiți, fraților, în continuare, nu din primele, pentru că vă „tâmpesc”, ci din ultimele, pentru că vă educă și vă maturizează... succes!

(Oana Deatcu)

Sfaturi... utile!!!

1. Lenea e curată sănătate!
2. Bunurile școlii nu trebuie uzate, deci nici creta.
3. Dacă unii colegi învață, nu e motiv să faci la fel!
4. Pentru a nu bloca intrarea în liceu, mai bine nu veni.
5. Singurul mod de a păstra o carte e să nu o folosești.
6. Pentru a evita aglomerația de la ora 14, mai bine pleci cu o oră înainte.
7. Mâncând semințe facem un bine, dând de lucru femeilor de serviciu.
8. Dormitul la oră este metoda ideală de a îmbina utilul cu plăcutul.
9. Ce e mult, strică! Învățul nu face excepție.
10. Elevii trebuie să intre după profesor, dând dovadă de bun simț!

(Ω&DrL)

Alfa ca zăpada și cei șapte roboți

Dedicație: Pentru cei ce nu au somn în ore!
Povești de adormit copiii!

... Așa că Maștera hotărî s-o trimită pe fată în pădure, unde, după părerea ei, o aștepta o dispariție sigură. Dar fata, având un bun simț de orientare (a fost campioană la „Orientare turistică” și absolventă a cursurilor opționale „Prietenii pădurii”), nu se sperie nici de zgomotele nopții, care, oricum, aveau mai puțini decibeli decât cele din discoteca unde-și făcea veacul, și nici chiar de întuneric. Și tot umblând pe poteci nebătute, dădu peste o căsuță ultramodernă și cât se poate de îmbietoare. A spart codul de acces al sistemului de alarmă și a pătruns în interiorul fascinant. În căsuța erau de toate: în bucătărie a constatat că există și mașină de spălat vase, la care și-a zis: „Aici e de mine!”, cunoscut fiind faptul că avea oroare de spălutul vaselor. Cele șapte băi existente erau dotate cu jacuzzi din care curgea ulei Shell de cea mai bună calitate. Și-a pus problema cui i-ar putea fi util așa ceva, dar superficială fiind, a renunțat să facă baie și a trecut în dormitor. Acolo erau șapte paturi cu saltele de apă și aer condiționat. Obosită, s-a culcat fără să se gândească în casa cui a aterizat...

Trecuse de miezul nopții când, de departe, se auzi un cântec ritmat, care răsună dintr-un minicasetofon portabil: „Suzana, eu te spun lu' mama, mi-ai furat banana...”. Pasă-mi-te erau tocmai cei șapte roboți care se întorceau nu se știe de unde... și mare nu le-a fost mirarea când au văzut făptura aceea nespus de murdară care zăcea pe paturile lor. Necunoscându-i identitatea, au notat-o, cu de la sine putere, cu α . A doua zi dimineată, pentru a verifica dacă intrusa nu este un infractor internațional aflat în fișierele interpolului, s-au văzut obligați să o spele cu furtunul cu apă. Mare le-a fost mirarea când în spatele jegului au descoperit că arată de fapt cool cool și power power, și imediat au renotat-o ca fiind α ca zăpada. Neavând încotro, fata le prezintă un succint curriculum vitae și îi rugă să îi păstreze identitatea secretă din motive de securitate personală. Acceptă numele conspirativ ales de roboți. Între α și roboți se legă o strânsă prietenie deoarece și gazdele s-au dovedit a fi „roboți de

roboți”, ba mai mult, au schimbat sistemul de alarmă cu unul mai competitiv.

Între timp, Maștera care juca Quake în rețea, a sesizat o perturbație puternică a imaginii pe monitor, ceea ce o puse pe gânduri; puse jocul pe „stand by” și verifică radarul cu cunoscuta parolă: „Radar, radar / Cârâi în zadar / Că mie nici că-mi pasă / Eu-s cea mai frumoasă.”. Pe ecran apăru mesajul: „Mă, du-te!”. Imediat realizează că fata „n-a dat ortul popii”. Pe moment îi veni o idee pentru că ea era de fapt o mare idioată. Cunoscând preferințele culinare ale fetei, îi trimise un Chipicao cu formula cremei modificată, în care a pus și o cantitate impresionantă de rattex. Pachetul i-a fost înmănat de un distribuitor anonim. Tentația fetei neavând margini (adică tindea la infinit), planul diabolic al Mașterei reuși.

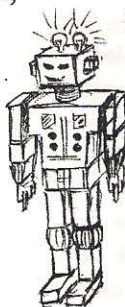
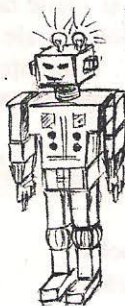
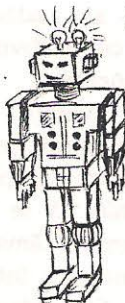
Disperați, roboții au hotărât să o congeleze pe α până făceau analizele toxicologice pentru a determina antidotul. Pentru efectuarea analizelor de laborator au apelat la proaspătul absolvent de medicină veterinară aflat la bairam, undeva prin apropiere. Acesta, săritor (pentru că era puțin sărit), încăleacă motocicleta Harley Davidson și-ntr-o clipă ajunse la pacientă. Inspirând adânc aer în piept i-a venit inspirația și îi administă primul medicament pe care îl găsi în geantă: antidotul pentru boala vacii nebune. Spre uimirea generală, antidotul și-a făcut efectul. α , clipind din ochi, nu-i veni a crede că în fața ei se afla un tip „freestyler”. Amuțiți amândoi de ceea ce vedeau în față, i-a pălit o dragoste la prima vedere. α îl întrebă: - Cine ești tu?

- Sunt Făt-Frumos, cu pieptul bengos, am paloșul gros, pe α o caut...

- Ai găsit-o, eu sunt!

Într-o clipită a fost semnat de comun acord contractul de căsătorie, martori fiind roboții. Evenimentul a fost transmis „live” pe Internet. Această informație nu i-a scăpat Mașterei care, într-un gest disperat și-a luat zilele (pentru că nopțile de obicei le dormea).

(Tushi)

OMENIREA... ÎNCOTRO?

În diferite situații, cei mai în vârstă, părinții, dascălii, afirmă cum că noi am fi generația, „suflul tânăr”, ce are menirea de a revoluționa SISTEMUL, indiferent de natura sa (economic, social, legislativ etc.). Acest lucru, sunt sigur că l-au auzit și ei la timpul lor, aceleași îndemnuri fiind, poate, transmise de la o generație la alta, pe tot parcursul istoriei. Pentru a vedea dacă de acest tip de schimbare avem nevoie, îmi permit să fac un mic bilanț.

PACEA, de când am pășit ca specie pe această planetă, n-am fost capabili să gustăm, nici o secundă, din ea. În schimb, am răzbit, în a ne modifica habitatul natural, dezechilibrând și așa, fragilul organism al „leagănului” ființei noastre, Terra. Odată cu dezvoltarea socială, treptat, am început să înlocuim adevăratele valori ce țin de

umanitate și de sentimentul suprem, în același timp, lăsând loc noxei ideilor rare. În panteonul marilor personalități, alături de oameni de valoare, promotori ai cunoașterii, ai idealurilor, am adăugat și alții... pentru care calificativul de „criminali” este prea generos.

De revoluții cu caracter, economic, cultural, am avut parte de nenumărate ori. Și, spunem că istoria este o spirală, că se repetă. De ce? Pentru că omul a rămas același. Chiar și în zilele noastre, într-o societate ce se vrea a fi modernă, asistăm la același conservatorism nesănătos. Ba, chiar mai grav, abia AZI realizăm (minune!) efectele pe termen lung ale tendințelor noastre de „dezvoltare”, tendințe cu substrat autodistructiv. AZI continuăm în a profana sacralitatea și ideile nobile, purtați de un val de violență, ale cărui motive se rezumă la diferențele etnice sau

confesionale. AZI, mai acceptăm ca demagogia, șovinismul, instincționalitatea să fie „calitățile” definitorii ale unor așa-ziși eroi naționali, când patriotismul - spiritul național - ar trebui să ne anime și nu să ne facă să uităm că, în primul rând, oricum am privi, suntem OAMENI și, mai apoi, români, kurzi, evrei, estoni, sau chileni.

Date fiind faptele ilustrate mai sus, îmi permit să afirm că NU de schimbări de ordin organizatoric avem acum nevoie, ci de o schimbare a mentalității, a spiritului, ca, la intrarea în acest al treilea mileniu de la nașterea Celui Ce a reușit să impună o nouă lege spirituală, să izbutim, la rândul nostru, în a ridica umanitatea (cu toate compartimentele sale) împreună cu ideile sacre, deasupra profanului, ipocriziei și a instincționalității din rândul oamenilor.

(Prometeus)

Filosofia de pe bancile școlii

Uneori, fără să avem o temelie autentică, ne jucăm „de-a filosofii”, „filosofăm”. Și încă ce teorii elaborăm, noi, elevii de liceu, încât se miră toți; (chiar Kant, Hegel, sau Schopenhauer ar rămâne „afiș” în fața ideilor noastre). Însă, putem să numim filosofii aceste vorbe spuse de dragul vorbelor, la timpul potrivit sau nu, cu sau fără un scop în sine? Mai degrabă seamănă a fi „vrăjeli”, „abureli”, pentru cei ce vor să le asculte și să le creadă. Câtă „vrăjeală” au în ei elevii de liceu, putem vedea în multitudinea de ocazii în care ne manifestăm acest talent. Cel mai neînsemnat talent ar fi în timpul unei lucrări sau al unui test, fie el de limbă, matematică, literatură sau fizică, când „dăm ce e mai bun din noi”, deși, câteodată, scormim adevărate perle, în genul: „Intensitatea se măsoară în Km”, sau „Literatura e arta de a te juca cu literele”, demne de a fi băgate în seamă și laudate de domnii profesori. Să nu uităm de abilitatea cu care înșirăm verzi și uscate, invocăm evenimente și întâmplări, ca motive pentru a ne scuza sau învoi de la ore. Ei, veți zice, ne luăm și noi măsuri de precauție ca să nu acumulăm absențe, căutăm acoperire pentru cele pe

care deja le avem, ca nu cumva să aibă, conducerea școlii, într-o zi, buna dispoziție de a ne mulțumi pentru prezență. Iar domnii profesori, sărmanii, sunt nevoiți să-și păstreze opiniile pentru ei, fiindcă nu-i luăm în considerare. N-au ce face, decât școala goală, tot mai bine e cu noi!

Și uite-așa, ne merge bine... ca pe roate. Și înaintăm, cu dreptul sau cu stângul, rămâne de văzut. Și ne folosim în continuare de tacticile noastre învățate de la colegii mai mari și perfecționate de-a lungul anilor de școală. Dar pentru că avem succes în repetate rânduri, să nu ne credem de o strălucită inteligență, că doar am reușit să-i păcălim pe domnii profesori, căci ei privesc totul prin prisma unei experiențe anterioare pe care și-au acumulat-o. Cu siguranță, dacă vom fi la rândul nostru profesori, ne vom comporta la fel, aprobând și perpetuând cultivarea acestor „frumoase moravuri” de elev. În caz contrar, să-i rugăm să ne îndrume în așa fel încât, ieșind de pe băncile școlii, să ne putem lăuda că am învățat, măcar, arta de a vorbi! Oare, să fie aceasta, de fapt, filosofia?

(Dan Camelia)

Topul muzical al liceului

1. Holograf – Să nu-mi iei niciodată dragostea
2. N&D – Vreau să plâng
3. Modjo – Lady
4. Spice Girls – Let love lead the way
5. Eminem – The way I am
6. Britney Spears – Stronger
7. Proconsul – Cerul
8. Limp Bizkit – My generation
9. Destiny's Child – Independent woman
10. Backstreet Boys – Shape of my heart

Dance-ul în România

Stilul dance, este de fapt stilul comercial, cu priză la public. De câțiva ani încoace, acest stil este tot mai promovat de muzica românească, iar formațiile au apărut una câte una, ca și „ciupercile după ploaie”. Într-adevăr, unora le place dance-ul, deși unele melodii sunt piese-pirat (negativul altora, foarte cunoscute pe plan internațional).

Stilul dance se caracterizează și prin faptul că mai toate formațiile cântă playback, în concerte încercând să se imite cât mai bine pe sine. Muzica de „mahala”, cu influențe populare, este la fel de apreciată fiind „potrivită” la distracție.

Și pentru că tot trebuie să placă publicului, unele formații și-au schimbat deja stilul în house, rock ușor, latino, etc. În plus, interpreții mai fac câteodată și schimb de voci, de exemplu vocea formației AnimalX este a bunului lor prieten Laurențiu Duță de la 3SudEst.

Totuși, unele formații cântă și live, iar meritul lor este că au reușit să reintroducă muzica românească în preferințele noastre.

(Ene Emilia)

Underground

Nu se știe, concret, când a fost adoptat termenul în scopul de a defini o anumită categorie muzicală, dar cert este că, de-a lungul timpului, a căpătat multiple interpretări. Termenul în sine desemnează, în ansamblu, o serie de genuri muzicale ce se află sub limita comercialului, deci, gustate doar de cercuri relativ restrânse de persoane. Fie că este vorba despre metal extrem sau muzică electronică cu sonorități sau mesaj mai puțin accesibil, se reunesc sub același concept. Cum și numele îi spune, subpământean, subteran, aceste tendințe muzicale sunt expuse, de regulă, în cadrul unor festivaluri underground ținute în localuri sau cluburi de specialitate. „Fără muzică underground n-ar apărea noi genuri în domeniu” spunea un faimos contemporan, și pe bună dreptate, orice apariție nouă pe scena muzicii trecând prima dată prin subsolul acesteia. O bună parte din cei ce urmăresc tendințele muzicale autohtone este tentată să spună că și curentul Hip-Hop face parte din această categorie, fapt dezmințit chiar de statutul pe care îl are în acest moment; cel puțin în țara noastră unde este gustat pe scară largă, „propulsat” fiind pe tărâmul comercialului de către trupe ca B.U.G Mafia sau La Familia.

(Andrei Savu)

Istoria Rock-ului

Oare ce s-ar mai putea spune despre acest controversat curent muzical? Iubit de unii, hulit de alții, rock-ul rămâne în sine strigătul disperat al multor generații consecutive care simțeau că pier, că se sufocă într-o societate care le oferea „totul”, sau cel puțin, părea să o facă. De la apariția sa oficială în 1945 prin melodia „Rock around the clock”, considerată prima din gen, și, culmea, în zilele noastre, muzica rock a continuat să fie mișcarea nonconformistă la care au aderat și aderă toți oamenii sătui de atrocitățile, mizeriile și minciunile societății contemporane. Având o foarte mare priză la public, rock-ul a cucerit rapid mapamondul și s-a divizat cu o viteză amenințătoare în mai multe curente, care la rândul lor vor da naștere la alte. Menționez aici principalele curente și exponenții lor cei mai de seamă. În primul rând aș vrea să îl amintesc pe „The King”, Elvis Presley, care a impus și consolidat curentul rock pe scena mondială, câștigând totodată un public foarte variat ca vârstă, medii sociale, etc. Anii '50 i-au aparținut cu siguranță. Au urmat apoi explozivii ani '60 în care mișcarea „flower power” sau hippie au cucerit sau revoltat în același timp o lume întreagă. Hippistii militau pentru întoarcerea la natură oprind războiul din Vietnam. Cei mai mari reprezentanți hippie au fost: Jefferson, Airplane, Beatles, The Who, Jimi Hendrix, The Doors, cu al lor Jim Morrison „regele șopârlă” cucerindu-și milioane de fani în toată lumea. Astăzi, la aproape 30 de ani de la dispariția sa într-un anonim motel din Paris, mormântul lui Jim este și acum cel mai îngrijit din tot Parisul. Motivul: în fiecare zi este vizitat de zeci de fani care vin în vizită ca la un vechi prieten, aducându-i flori. (Continuare în numărul viitor).

(Copilaș C. Emanuel)

MINIMA MORALIA - prin întrebări și răspunsuri
(îndreptar pe înțelesul tuturor).
VIRTUȚILE

Virtuțile reprezintă patrimoniul moral al omului. Ele îl ajută să se comporte bine și demn în orice circumstanță, adică să-l facă bun în sensul cel mai adevărat și complet.

Nici un om nu se naște bun sau rău, după cum nu se naște medic sau croitor, aviator sau plugar, dar, de la natură, primește capacitatea să devină. Avem îndatorirea să devenim virtuoși – adică buni – și în sens real; aceasta trebuie să fie o preocupare a tuturor, pentru că toți trebuie să caute să se înobileze din punct de vedere moral. Nu există altă posibilitate: ori devenim mai buni, ori mai răi. Aceasta înseamnă că omul ori dobândește virtuțile, ori se abandonează influenței viciilor.

Adesea, omul se găsește în fața unei răscruci: nu poate să nu aleagă. Dacă alege binele, se îmbunătățește; în caz contrar, se înrăiește. Spre exemplu, cel care își propune să fie cumpătat la mâncare astăzi, mâine, etc., devine sobru și liber de ispitele mâncării. Dimpotrivă, cel care este nestăpânit, astăzi, mâine, etc., devine vicios și sclavul impulsurilor momentului.

Omul virtuos este o persoană cu adevărat liberă. Fumătorul înrăit este subjugat de fum; băutorul nu este o persoană capabilă să aleagă în materie de băuturi alcoolice, drogatul este o persoană înlănțuită. Toți, dependenți fiind, sunt exemple de sclavie, dar nu una socială, ci (mai rău), morală.

Dobândirea virtuților este unicul drum pentru a fi cu adevărat liberi, maturi, stăpâni ai propriilor acțiuni. Se înțelege, astfel, importanța vitală – (pentru creștini, și noi dorim să fim!) – a poruncii lui Isus: „Fiți desăvârșiți, precum desăvârșit este Tatăl vostru Cel din ceruri” (după Matei 5:48). Aceasta înseamnă să fi virtuoși, adică buni, să fim împlinitori ai binelui, imitând pe Tatăl nostru din ceruri.

1. Ce este **VIRTUTEA**?

Virtutea este o obișnuință bună, care-l face pe om capabil să îplinească binele în mod ușor și meritoriu.

2. Cum se împart **VIRTUȚILE**?

Distincția fundamentală este cea între **virtuți dobândite**, adică obținute prin efortul nostru, prin repetarea faptelor bune, și **virtuți infuzate**, adică primite în dar de la Dumnezeu, împreună cu Harul sfinților.

3. Care sunt principalele **VIRTUȚI DOBÂNDITE**?

Virtuțile dobândite, numite și virtuți morale, se grupează în jurul a patru fundamentale, zise virtuți cardinale, care sunt: **prudența, dreptatea, tăria și cumpătarea** (temperanța).

4. Ce este **PRUDENȚA**?

Prudența este acea virtute care ne dispune să înțelegem, în orice împrejurare, ceea ce este drept să facem.

5. Ce este **DREPTATEA**?

Dreptatea constă în hotărârea fermă de a da fiecăruia ce i se cuvine.

6. Ce este **TĂRIA**?

Tăria reprezintă consecvența în a urma binele și capacitatea de a depăși obstacolele care se interpun în cale, omului.

7. Ce este **CUMPĂTAREA**?

Cumpătarea (temperanța) rezidă în deplina stăpânire de sine care ne pune în posibilitatea de a nu ne lăsa înrobiți de plăcerea simțurilor.

8. Care este utilitatea **VIRTUȚILOR CARDINALE**?

Virtuțile cardinale și, în general, toate celelalte virtuți morale, legate între ele, permit să împlinim binele moral cu promptitudine, cu naturalețe și bucurie.

9. Este posibil să facem binele fără **VIRTUȚI**?

Fără virtuți, omul poate să făptuiască unele acțiuni bune – (atunci când i se ordonă, sau pe cale mimetică) – dacă vrea, dar, de cele mai multe ori, pe care le poate face doar cu oboseală și efort, de aceea nu poate fi și rămâne constant în bine.

10. Care sunt principalele **VIRTUȚI INFUZATE**?

Principalele virtuți infuzate (transmise pe cale supranaturală, dată de Dumnezeu) sunt **CREDINȚA, SPERANȚA și DRAGOSTEA**, care poartă numele de **VIRTUȚI TEOLOGALE**, pentru că se referă direct la Dumnezeu.

„Acum dar, rămân aceste trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.” (1 Cor. 13:13).

P.S. Cerem scuze cititorilor noștri, dar, din rațiuni pur formale (limită de spațiu), suntem nevoiți să ne oprim doar la enunțarea a virtuților teologale, socotite de noi, esențiale, urmând ca, în numerele următoare, să le detaliem, pe fiecare în parte.

Incursiune în istoria activităților fizice

Istoria omenirii datorează mult efortului fizic. A merge, a alerga, a sări, a arunca – reprezintă tot atâtea etape primare ale devenirii umane; iar multiplicarea acestor mișcări, ca exercițiu primordial de rutină, a condus la toposul cotidian al bipedului. Memoria musculară a însoțit memoria cerebrală. Gesturi repetate au dus la ritual, la tezaurul casnic (tribal) al dinamicii cu caracter utilitar. Așa s-au născut, ca operațiuni vitale, vânătoarea și pescuitul, pe care azi le considerăm practici sportive. Când ansamblul de mișcări, constituit în gestică tradițională, și-a diminuat ponderea didactică (învățarea acțiunilor de trebuință – educația având un net caracter fizic, manifestat cu deosebire în ceremoniile de inițiere), când experiența a fost stimulată distanțându-se de regula muncii și a devenit plăcere, atunci putem înregistra nașterea jocului. Când cățărarea în bananier nu se mai face pentru obținerea fructului, ci pentru demonstrarea agilității (sau a puterii) – participăm la o modificare de calitate pe scara evoluției umane. Acolo unde ia sfârșit activitatea de întreținere a vieții, începe jocul, cu energii eliberate temporar de satisfacerea imperativelor biologice fundamentale. (Va urma)

Campionatul de fotbal al Liceului Teoretic Sănnicolaul Mare

Începând cu această toamnă, după cum este „tradiția” la noi, a și început campionatul de fotbal al liceului. În această rubrică vom prezenta în fiecare număr al revistei rezultatele meciurilor jucate și mai ales, clasamentul până în acel moment.

Grupa I: IX D, XII B, XII A, X C, IX A, XI A.

Grupa II: XI B, X B, XI C, X A, IX B

Meciuri jucate

Gr. I: XII B–IX A = 9-3 • XII A–IX A = 9-6 • XI A–X C = 2-4 • XII B – XII A = 5-1

Gr. II: X B–IX B = 8-5 • XI C–X A = 4-12 • X B – XI B = 9-6

Etapile următoare:

Gr. I: IX A – IX D • XII A – XI A

Gr. II: X A – IX B • XI C – X B

Clasament provizoriu:

Gr. I: XII B • XII A • X C • XI A • IX A • IX D.

Gr. II: X B • X A • XI C • IX B • XI B.

Cum se pregătește elita intelectuală britanică?

Scriitorul american Ralph Emerson, vizitând celebrele colegii britanice Cambridge și Oxford, a rămas impresionat de faptul că de sute de ani studenții acestor colegii au un program de educație fizică neobișnuit de intens, dar și variat. Ei fac multă gimnastică, alergări și călărie, program întrerupt numai cu două zile înainte de examen, când se odihnesc fără a face nimic, pentru a se putea concentra. Așa se pregătește, de secole, elita intelectuală britanică, iar istoria a confirmat eficacitatea sistemului. Sportul are o influență considerabilă asupra atenției și capacității de concentrare pe care le întărește prin exercițiu. Spiritul unui sportiv este mai alert, iar reacțiile sale mai vii, mai prompte și mai adecvate. În consecință, cei care practică regulat diferite sporturi fac mai puține accidente când sunt la volan, iar ca pietoni cad mai rar victime accidentelor de circulație deoarece sunt mai atenți; se feresc mai prompt și sunt mai rezistenți la traumatisme. La noi însă părinții solicită deseori sprijin medicilor, pentru a-și scuti copiii de orele de educație fizică. De asemenea, numeroși studenți eludează orele de sport, care, evident, nu au nici o legătură cu profilul facultății respective. În acest mod se comite o greșală. Copilul scutit de sport este mai izolat în relațiile sale sociale și dezvoltă uneori chiar un ușor complex de inferioritate. Studenții care se pregătesc pentru examene în timpul orelor de sport sunt mai nervoși. În concluzie, un sfat pentru părinți: nu mai solicitați scutiri medicale pentru copiii dvs. și fiți conștienți că sportul le ajută dezvoltarea intelectuală.

ȘAH

Ca să arăt cât mai pe scurt importanța șahului, am ales una din afirmațiile lui Alehin, care a fost nu numai un geniu al șahului ci și un om de mare cultură: „Pentru mine, șahul nu este un joc, ci o artă... Orice șahist de valoare are nu numai dreptul, dar chiar datoria să se considere artist”.

Legenda șahului în viziunea lui Mihail Sadoveanu – „Soarele în baltă sau aventurile șahului”.

Înțeleptul indian Sissa a dăruit șahul unui tânăr împărat din India sec. VI spre a-l ajuta să iasă din plictiseala vieții regale. După ce, timp de șapte zile, împăratul și curtenii săi au învățat șahul de la Sissa, astfel că în sala tronului o dată cu șahul a intrat bucuria, Măria-sa i-a poruncit lui Sissa să spună cum vrea să fie răsplătit. „Stăpâne, Prea-Înalt, răspunse Sissa, milostivește-te de robul tău și dă-i ordin vistiernicului să mă plătească astfel: pe prima căsuță a tablei de șah, două boabe pe a doua căsuță, patru boabe pe a treia, opt pe a patra și tot așa, în măsură îndoită pe fiecare căsuță, până la ultima”.

Deoarece noaptea venise între timp, împăratul s-a retras în alcov, nu înainte de a porunci să-i fie satisfăcută lui Sissa această neînsemnată cerere. Dar nu a putut adormi, deoarece odihna i-a fost tulburată de scârțâitul carelor pline cu grâu care ieșeau pe poarta palatului ca plată pentru Sissa. După încă o noapte nedormită, marele rege a cerut explicații vistiernicului și a rămas uluit când a aflat că împărăția Indiei îi este datoră lui Sissa cu peste 18 miliarde de miliarde de boabe de grâu și că, dacă plata s-ar face cu 20000 de care de grâu pe zi, atunci ea ar dura peste un milion de ani!

Atunci împăratul a recunoscut cu umilință cât de nesăbuit a fost și i-a cerut lui Sissa să-l dezlege de făgăduința făcută cu atâta nechibzuință. Sissa i-a zămbit, l-a iertat și s-a întors în pustie, lăsându-l pe împărat să cugete asupra acestei ultime povești date de înțelept: „Mărite Șah-în-Șah, nu uita niciodată – întâi cugetare, și apoi hotărâre și statornicie.”

Notă: În primele luni ale anului următor, domnul profesor Lepuș Cristian va organiza campionatul de șah al liceului.

(Softy)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	C	O	N	V	A	L	E	S	C	E	N	T	A
2	U	V	E	R	T	U	R	A		B	I	E	N
3	L		I	Z	O	C	O	R	A		A	G	A
4	I	O	N		L	I	N		M	O	G	U	L
5	S	A	T	E		I	A		V	A	M	I	
6	A	M	E	T	I		T	I	T	I	R	E	Z
7		E	R	A		P	A	R		A	N	A	
8	I	N	E	L	A	R		A	P	I		T	
9	P	I	S	A	L	O	G		L	U	X		F
10	S		A	T	A	S		L	A	S	E	R	E
11	O	L	T		S	T	R	A	T		R	I	R
12	S	A		A	K		A	N	A	L	O	G	I
13		T	R	I	A	T		A	N	E	X	A	T

Ghiveci

Orizontal: 1) Perioadă prin care trece un bolnav după vindecare până la însănătoșire; 2) Motiv muzical ce precede o suită instrumentală, de regulă în cadrul unei opere (pl.) – ...un bun francez; 3) Proces prin care trece un sistem fizic fără modificări de volum – ofițer otoman; 4) Particulă fizică purtătoare de sarcină electrică – Domol – Membru al dinastiei mongole ce a cucerit India; 5) Așezări rurale – La sud de rai – Puncte de trecere a frontierei; 6) A îmbăta – Se învârteste în jurul axei sale (fig.); 7) Perioadă geologică – Cu pereche – Depozit portuar; 8) Deget al legământului... – Prefix legat de albine; 9) Individ nesociabil – Fast, eleganță; 10) Anexă – Fascicol luminos extrem de dens (pl.); 11) ...frate cu Mureșul – Etaj geologic bine delimitat – ?? 12) Între cal și călăreț – Anatoli Karpov – Asemănători; 13) Selecție după anumite criterii – Adăugat.

Vertical: 1) A oscila – Liant, praf alb obținut prin deshidratarea ghipsului; 2) 3,4 inova – Membri ai speciei noastre – Întins; 3) Lipsit de interes; 4) Consoanele verzei! – Prezentat, afișat – Artificial intelligence (abr.); 5) Formațiune

calcaroasă formată prin sedimentarea coralilor – Cel mai nordic teritoriu al SUA; 6) ... stele eminesciene – Om simplu; 7) Greșită – Zeitate egipteană supremă numită și Amon; 8) Titlu dat în evul mediu cavalerilor, nobililor englezi – Dirigintă (alintat) – Blana ovinelor; 9) Ante meridian – Arbore exotic cu frunze palmate și trunchiul verde; 10) Eugen Barbu – ...exilat la Tomis – Lovinescu Eugen; 11) Cascada cu cea mai mare lățime și debit – Aparat pentru multiplicare; 12) Scut biologic – Capitala Letoniei; 13) Acțiunea de cercetare a unui întreg, fenomen, în întregimea sa – Scutit.

(Savu Andrei)

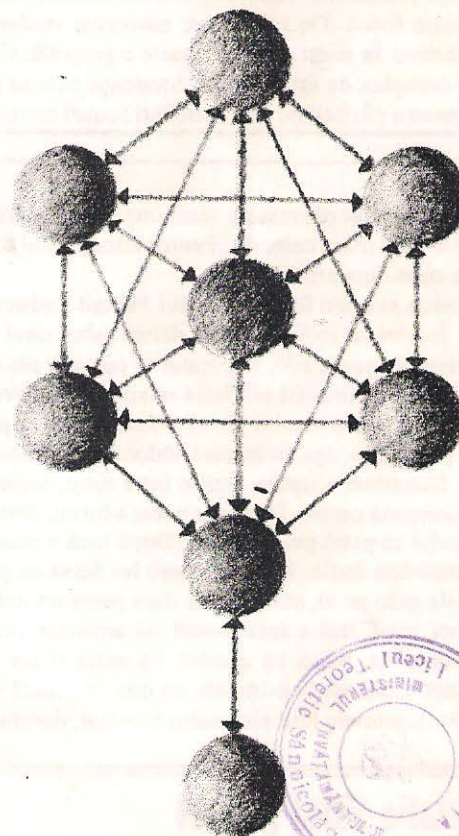
Mulțumim conducerii școlii pentru sprijinul acordat.

Colegiul de redacție:

Mircsov Petronela
Deatcu Oana
Dan Camelia
Dimulescu V. Petru
Trică Laurentiu
Bakó Lóránt
Savu Andrei

Colaboratori:

Copilaș C. Emanuel
Kovacs Gabriel
Laczko Andreea
Martinică Ciprian

Poșta redacției: Str. Andrei Șaguna Nr.4 Sânnicolau Mare
E-Mail: redactia@revistanoi.8k.com
Internet: [HTTP://revistanoi.8k.com](http://revistanoi.8k.com)